

d ů v o d ů:

Po věcné stránce namítá zmateční stížnost, že obžalovaný byl neprávem odsouzen pro přečin podle § 11 čís. 2 zák. na ochr. rep., poněvadž a) jeho závadný výrok byl sice pronesen v přítomnosti více, totiž tří osob (P-ové a dvou učňů), avšak slyšela jej jen P-ová. Zákon i praxe prý žádají, by aspoň dvě přítomné osoby urážku skutečně slyšely; neslyšely-li ji, nemohl prý býti president uveden ve veřejný posměch (čís. 9 a) § 281 tr. ř.); b) i kdyby se připustilo, že se obžalovaný dopustil urážky před více lidmi ve smyslu § 11 cit. zák., nelze prý říci, že se dopustil činu opětovně, což prý značí stav, jenž má náběh k trvalosti, jenž se často opakuje, a nestačí, dopustí-li se pachatel činu jen dvakráte. Měl prý tudíž býti obžalovaný odsouzen nejvýše pro přešupek § 11 čís. 1 zák. na ochr. rep. (čís. 10 § 281 tr. ř.). Námitky jsou bezdůvodné. K a) K pojmu »před dvěma nebo více lidmi« jest třeba, by tito lidé byli současně na místě činu přítomni; nevyžaduje se, by dvě nebo více osob projev skutečně postřehly; po stránce objektivní stačí již možnost tohoto postřehu, po stránce subjektivní vědomí pachatelovo, že skutek může býti postřehnut ještě jinou osobou, než se kterou obžalovaný rozmlouval a k jejíž vědomosti se měl podle jeho úmyslu projev dostat. Že tyto předpoklady v souzeném případě nebyly, obžalovaný v obhajobě ani netvrdil. Soud zjistil, vzav za prokázaný děj, jak jej potvrdila svědkyně P-ová, že urážlivé výroky byly proneseny v přítomnosti tří osob současně přítomných, a že je slyšela nejen svědkyně P-ová, nýbrž i oba učňové, kteří je rovněž potvrdili při prvním výslechu před četnictvem, a teprve dodatečně svou výpověď změnili. Nemůže tedy býti pochybnosti, že náležitost skutkové podstaty »před dvěma nebo více lidmi« jest splněna tím, co rozsudek formálně bezvadně zjišťuje. Pokud to zmateční stížnost popírá, nedbajíc při tom všech rozhodných skutkových zjištění soudu, neprovádí hmotněprávní zmatek po zákonu. K b) Pojem »opětovně urážky před dvěma nebo více lidmi při různých příležitostech« vyžaduje, by alespoň ve dvou případech byl čin spáchán nejméně před dvěma osobami, a to buď před jinými osobami, nebo sice před týmiž, ale na jiném místě, nebo na témž místě, ale po uplynutí takové doby, že nelze mluvit o pokračování v dřívější rozmluvě. V souzeném případě jest zjištěno, že se obžalovaný dopustil hrubé urážky presidenta republiky dvakráte, před týmiž osobami, snad i na témž místě (v domě svého zaměstnavatele), a to dne 27. října 1929 a 12. prosince 1929, tedy po uplynutí delší doby, takže jde o samostatný nový čin, nikoliv jen o pokračování prvního rozhovoru. Neodůvodněnou, z části po zákonu neprovedenou zmateční stížnost bylo proto zavrhnouti.

Čís. 4046.

Podvod spáchaný tím, že kdo jel vlakem na černo (usadiv se na náraznících zadního vozu), byl spáchán ve všech okresích, jimiž vlak až do dopadení pachatele projížděl.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1931, Nd I 10/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl ve sporu o příslušnost mezi okresním soudem v Českém Brodě a okresním soudem ve Svitavách k projednání trestní věci proti Rudolfu D-ovi pro přestupek podvodu podle § 461 tr. zák., zahájené u okresního soudu v Českém Brodě, že příslušným je okresní soud v Českém Brodě.

D ů v o d y:

Rudolf D. byl obviněn z přestupku podvodu podle § 461 tr. zák., jehož se dopustil (hledě spolu k údajům obviněného), tím, že, nemaje peněz a chtěje se dostatí domů, nasedl bez vědomí železničních zřízenců a bez jízdenky ve Svitavách na nárazníky zadního vozu rychlovlaku jedoucího ze Svitav do Prahy, a jel tak až do Českého Brodu, kde byl přistižen. Na objektivní náležitosti skutkové podstaty podvodu by podle toho poukazovalo, že se obviněný, usadiv se na náraznicích zadního vozu, ukrýval před železničními zřízenci vykonávajícími uvnitř vozů kontrolu jízdenek, a že tak lstivým jednáním využíval nevědomosti těchto zřízenců o tom, že je drahou dopravován, a že tím vznikl a dále vzniká pokud se týče vzrůstá nárok dráhy na jízdné za jeho dopravu. Toto jednání bylo ovšem založeno již ve stanici nástupní (ve Svitavách), ale trvalo na všech svých objektivních složkách i po celou další dopravu, tedy také ještě, pokud obviněný projížděl územím okresního soudu v Českém Brodě. Jde tedy v souzeném případě o trestný čin spáchaný v několika okresích. Poněvadž obviněný byl okresním soudem v Českém Brodě zodpovědně vyslýchán, byl tu proti němu proveden prvý vyšetřovací úkon, je tento okresní soud podle § 51 odst. 2 a 3 tr. ř. příslušný k projednání této trestní věci.

Čís. 4047.

Pod ustanovení § 4 zákona o úplatkářství spadá i přijetí daru úředníkem (soudní kanceláře) za práci (za provedení zápisů v pozemkové knize a za doručení knihovních výpisů) vykonanou mimo úřední hodiny za účelem urychlení úředního výkonu.

Spotřeboval-li pachatel to, co dostal jako úplatek, nemá již užitek v rukou ve smyslu § 531 a) tr. zák. a může se dovolávat promlčení.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1931, Zm II 36/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Opavě ze dne 2. prosince 1929, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem úplatkářství podle § 4 zákona ze dne 3. července 1924, čís. 178 sb. z. a n., zrušil však podle § 290 odst. 1 tr. ř. rozsudek ve výroku, jímž byli obžalovaní uznáni vinnými oním přečinem, jako zmatečný a věc vrátil soudu prvě stolice, by znova o ní jednal a rozhodl.